

Nr 7.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 26 april 1940 (nr 272) med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.

Genom en den 31 januari 1947 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 31, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 26 april 1940 (nr 272) med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 26 april 1940 med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.,¹ vilken enligt lag den 3 maj 1946 (nr 189) gäller till och med den 30 juni 1947, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1948.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

I propositionen anför *föredragande departementschefen, statsrådet Zetterberg*, bland annat följande.

»Då frågan om fortsatt giltighet för denna lag föregående år övervägdes inom justitiedepartementet, företogs undersökning i vilken mån efter krigstillståndets upphörande ett praktiskt behov kunde föreligga att alltjämt tillämpa de olika bestämmelserna. Härvid befanns, att om också flertalet av dessa bestämmelser knappast längre syntes behövliga, i allt fall den i 11 § öppnade möjligheten att vinna förlängning av vissa legala frister fortfarande måste anses vara av värde med tanke på talrika rättsägare i främmande länder, till vilka normala postförbindelser och kommunikationer i övrigt ännu ej kunnat återställas. I följd härav framlades proposition om lagens förlängning men blev, efter det propositionen bifallits, genom den förutnämnda kungörelsen den 17 maj 1946 tillämpligheten av lagen från och med den 1 juli 1946 inskränkt till att gälla 11 §.

Även om kommunikationerna med främmande länder sedan föregående

¹ Senaste lydelse av 10 §, se SFS 1944: 394.

år förbättrats synes dock läget alltjämt vara sådant att behov av lagen föreligger. Därvid bör tagas i betraktande att stora befolkningsgrupper i Europa till följd av kriget alltjämt befinna sig under sådana levnadsförhållanden att bevakandet av rättsliga angelägenheter i ett främmande land ofta måst anstå. Med hänsyn till det sagda synes lagen böra erhålla fortsatt giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1948.»

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 31, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 februari 1947.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Schlyter, Wagnsson, Westman, Ahlkvist, Krügel, Löthner, Arrhén och Annér;

från andra kammaren: herrar Rylander, Lindqvist, Werner, Olsson i Mellerud och Lindberg, fru Gustafson, herrar Ljungberg och Landgren.
